28/12/2018

Η εορτή των εν Νικομηδεία Δισμυρίων Μαρτύρων στην Νέα Νικομήδεια Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 28 Δεκεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην Νέα Νικομήδεια Ημαθίας επί τη εορτή των εν Νικομηδεία Δισμυρίων Μαρτύρων.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θεία Λειτουργία :

«Ἡλιακῶν λαμπηδόνων ἡ ἱερά ὑμῶν μνήμη, πλέον ἐκλάμπει ... φω-τίζουσα, πανεύφημοι, τούς ἐν πίστει καί πόθῳ κατά χρέος μα-κα-ρί-ζοντας ὑμᾶς», ψάλλει σήμερα ὁ ἱερός ὑμνογράφος πρός τιμήν τῶν ἁγίων δισμυρίων μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρη-σάν-των, τή μνήμη τῶν ὁποίων πα-νη-γυρί-ζου-με καί ἐμεῖς σήμερα ἐδῶ στή Νέα Νικομήδεια.

Καί ἡ μνήμη τους φωτίζει καί ἐ-μᾶς, ἀδελφοί μου, πιό πολύ καί ἀπό τό φῶς τοῦ ἡλίου· γιατί τό φῶς τοῦ ἡλίου εἶναι φῶς κτιστό, εἶναι φῶς τό ὁποῖο δημιούργησε ὁΘεός γιά νά φωτίζει τούς ἀνθρώ-πους καί νά διευκολύνει τή ζωή τους, ἐνῶ τό φῶς τό ὁποῖο ἐκ-πέ-μπει ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μαρ-τύ-ρων εἶναι πιό ἰσχυρό, γιατί εἶναι ἄκτιστο, γιατί εἶναι τό φῶς τῆς θεί--ας χάριτος πού κατηύγαζε τήν ψυχή τους καί τούς δόθηκε ὡς δῶ-ρο γιά τή θυσία τους.

Γι᾽ αὐτό καί τό φῶς αὐτό τῆς μνή---μης τους δέν σβύνει καί δέν μει--ώνεται στό πέρασμα τῶν αἰώ-νων, ἀλλά συνεχίζει νά λάμπει καί νά φωτίζει τίς ψυχές ὅλων ὅσων τούς τιμοῦν, ὅλων ὅσων τι-μοῦν τήν πίστη τους καί τή γεν-ναι-ότητα τῆς ψυχῆς τους, ὅλων ὅ-σων συγκινοῦνται ἀπό τό μεγα-λεῖο τῆς ἀγάπης τους πρός τόν Χρι--στό.

Εἶναι, ἀδελφοί μου, τό φῶς αὐτό πού ἔρχεται σέ ἀπόλυτη ἀντίθεση μέ τό σκοτάδι πού ἐκπροσωποῦν οἱ διῶκτες τους, οἱ ὁποῖοι κατά δια--ταγή τοῦ ρωμαίου αὐτοκρά-το-ρος ἤθελαν νά ἐξαφανίσουν τούς χριστιανούς ἀπό τή Νικομήδεια. Γι᾽ αὐτό καί ἐπέλεξαν τήν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων, τή μεγάλη αὐ---τή ἑορτή κατά τήν ὁποία ὅλοι οἱχριστιανοί θά ἦταν συγκεντρω-μέ-νοι στόν ναό τῆς πόλεως, γιά νά τούς θανατώσουν μέ ἕνα φρικτό καί τρομερό θάνατο. Νά τούς ἀφα-νίσουνὅλους μαζί, καταστρέ-φο-ντας συγχρόνως καί τόν ναό τοῦ Θεοῦ.

Φοβερό καί ἀπάνθρωπο τό σχέδιο, ἀποκύημα ψυχῶν πού ζοῦν μέσα στό σκοτάδι. Γιατί πῶς μπορεῖνά ἐξηγήσει κανείς διαφορετικά τήνἀπόφαση ἀν-θρώπων νά πυρπο-λή-σουν ἕνα ναό γεμάτο ἀπό εἴκοσι χιλιάδες συναν-θρώπους τους, για-τί ἁπλῶς πί-στευ--αν σέ ἕναν ἄλλο Θεό, σέ ἕναν Θεό πού κήρυξε τήν εἰρήνη καί τήν ἀγάπη πρός ὅλους ἀνεξαι-ρέ-τως τούς ἀνθρώπους.

Καίὅμως τί ἐπέτυχαν μέ τό σκο-τεινό καί ὑποχθόνιο σχέδιό τους; Ἐπέτυχαν νά πλουτίσουν τήν Ἐκ-κλησία τοῦ Χριστοῦ μέ εἴκοσι χι-λιά-δες ἁγίους μάρτυρες. Ἐπέτυχαν τό φῶς τοῦμαρτυρίου καί τῆς θυ-σίας τους νά πλημμυρίσει τόν κό-σμο. Ἐπέτυχαν ἡ φλόγα τῆς ἀγά-πης τους γιά τόν Χριστό νά πυρ-πο-λήσει τήν ψυχή καί ἄλλων ἀν-θρώ-πων πού πίστευ-σαν καί αὐτοί στόν Χριστό. Ἐπέ-τυχαν νά γρά-ψουν τά ὀνόματά τους στό βιβλίο τοῦοὐρανοῦγιά νά τιμῶνται αἰω-νίως καί νά ἀπο-λαμβάνουν τή δό-ξα καί τά ἀγαθά τῆς βασιλείας τοῦΘεοῦ.

Τό φῶς, λοιπόν, αὐτό τῆς ἱερᾶς μνήμης τῶν ἁγίων δισμυρίων μαρ--τύρων φω-τίζει καί ἐμᾶς, ἀδελ-φοί μου, σήμερα. Φωτίζει καί τόν δικό μας ἀγώνα σέ μία κοινωνία πού μπορεῖνά διαφέρει ἀπό τήν εἰδωλολατρική κοινωνία τῆς ἐπο-χῆς τῶν διωγμῶν, ἀλλά ἔχει δυ-στυχῶς καί ὁρισμένες ὁμοιότητες. Γιατί παρότι ὑποτίθεται ὅτι ζοῦμε σέ ἕναν χριστιανικό κόσμο, δέν εἶ-ναι λίγες οἰφορές πού γινόμεθα μάρ-τυρες βιαίων ἐνεργειῶν ἐνα-ντί-ον τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί δέν ἀναφέρομαι μόνο στίς ἐπι-θέσεις καί τούς βομβαρδισμούς τούς ὁ-ποί--ους ὑφίστανται οἱ χρι-στια-νικοί ναοί καί οἱ χριστιανικοί πλη-θυ-σμοί σέ ἐμπόλεμες περιοχές, ὅπως στή Συρία, ἀλλά καί αὐτές πού συμ-βαίνουν στήν πατρίδα μας, δυστυχῶς ὅλο καί πιό συχνά τό τελευταῖο διάστημα, ἀπό ὁμάδες ἀνθρώπων πού δέν πιστεύουν, πούἀρνοῦνται τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία, πού ἐνοχλοῦνται ἀπό ὅσους πιστεύουν καί ἐκκλησιά-ζο-νται, πού ἐνοχλοῦνται ἀκόμη καί ἀπό τήν παρουσία τῶν ναῶν στίς πόλεις καί τά χωριά μας, καί ἐπι-τίθενται μέ μπογιές, μέ φασα-ρίες ἀκόμη καί μέ βόμβες ἔξω ἀπό τούς ναούς μας.

Ὅλα αὐτά ἀσφαλῶς μᾶς ἀνη-συ-χοῦν, μᾶς θλίβουν καί μᾶς κάνουν νά διερωτώμεθα τί μπορεῖνά ἔ-χουν αὐτοί οἱἄνθρωποι μέσα στήν ψυχή τους, ὥστε νά ἐχθρεύ-ονται

καί νά μισοῦν μέ αὐτόν τόν τρόπο τήν Ἐκκλησία.

Δέν θά πρέ-πει ὅμως οὔτε νά μᾶς πτοοῦν οὔτε νά μᾶς φοβίζουν. Γιατί ἡἘκκλη-σία ἔχει πάντοτε μέ τό μέρος της τήν κραταιά δύναμη τοῦΧριστοῦ. Ἔχει τή χάρη του καί τήν προστα-σία του, ὥστε «καί πύ-λαι Ἅδου οὐκα-τισχύσουσιν αὐ-τῆς». Ἔχει τίς πρε-σβεῖες καί τίς με-σιτεῖες τῶν ἁγίων της, πού θυ-σία-σαν τή ζωή τους γιά χάρη τοῦΧριστοῦ.

Ἐμεῖς ὅμως θά πρέπει νά ἐμπνε-ό-μεθα ἀπό τήν πίστη καί τήν ἀγά-πη τῶν ἁγίων μαρτύρων στόν Χριστό καί νά προσπαθοῦμε, ὥστε μέ τίς πρεσβεῖες τους καί τή χάρη τοῦΘεοῦνά αὐξάνουμε τήν πίστη καί τήν ἀγάπη μας γιά τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία μας, καί νά μένουμε σταθερά κοντά της βαδίζοντας μέ τό φῶς τῶν ἁγίων μαρτύρων τήν ὁδό τῶν ἐντολῶν τοῦΘεοῦ, πού μᾶς ὁδηγεῖμέ ἀσφάλεια κοντά του ὁτιδήποτε καί ἄν συμ-βαίνει γύρω μας, ὁτιδήποτε καί ἄν οἱἐχθροί τῆς πίστεώς μας θά ἐπινοοῦν καί θά μηχανεύονται ἐναντίον τῆς Ἐκ-κλησίας μας καί τῶν πιστῶν της, γιά νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς τῆς οὐρανίου βασιλείας τοῦ Θεοῦ.